Ч. 286. Четвер 5 січня 1911 (23 грудня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дальші переговори бар. Бінерта і покликане Чехів. — Ческа конференция в Празі. — З Росиї. — Студентскі заворушеня. — Персько-індийска зелїзниця. — Положене в Портуґалії

Президент міністрів бар. Бінерт конферував вчера дальше з парляментарними проводирями. Рано о 10 год. явили ся у него Кіярі і Ґрос, а бар. Бінерт пояснив обом основи, якими руководить ся при утвореню нового кабінету, та увіряв їх, що мимо кількох змін персональних в кабінеті дотеперішний курс кабінету позістане той сам. Дальше зазначив президент міністрів, що було би пожаданим розширене більшости охотної до працї в палаті послів. Справ особистих, кажуть, вчера не порушувано.

О 11 год. явив ся у бар. Бінерта презес кола польского, др. Ґломбіньский, а конференция — як доносить „N. fr. Presse“ — тревала більше як півтора години, але не закінчила ся. Нині має відбувати ся дальше, але аж по полудни. Тимчасом президент міністрів буде поінформований о ходї переговорів межи ческими а німецкими проводирями в Празї.

З Відня доносять, що бар. Бінерт покликав телєґрафічно презеса ческого клюбу дра Фідлєра, а час, коли має явити ся, означить сам Фідлєр, бо він бере участь в переговорах. „Slav. Korr.“ подаючи то до відомости, додає, що покликане дра Фідлєра на конференцию має велике значінє, бо він буде міг відповісти на питане, чи і о скілько, взглядно під якими услівями Чехи були би готові вступити до кабінету і помагати утворити правительствену більшість.

До „Poln. Corr.“ доносять: Є. Екец. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский приїхавши оногди рано до Відня, конферував того дня кілька разів з презесом Кола польского др. Ґломбіньским. О 5 год. по полудни був др. Бобржиньский на авдиенциї у президента кабінету бар. Бінерта.

В бюрі ческого маршалка краєвого відбула ся оногди конференция, в котрій взяли участь: маршалок краю кн. Лобкович, ґр. Фр. Тун, ґр. Ностіц, ґр. Клям-Мартініц, др. Урбан, др. Еппінґер, Пахер, Кріцлєр, др. Скарда, Дворжак і Хоц. Про наради конференциї видано такий урядовий комунікат: „Учасники конференциї обговорювали вигляди нормальної працї на соймовій сесиї, котру мають скликати, та умови, які забезпечили би нормальну працю в інтересї сторонництв. Сторонництва покликали ся на приняту ще в падолистї м. р. ухвалу, котра мусить становити точку виходу до дальшого поступованя. Обговорювано дальше кілька поставлених пропозиций, котрі вдоволили би обі сторони. Дискутовано також про консеквенциї принятя тих пропозиций. Загально підносили яко одну з великих перешкод се, що паради сесиї сойму, яку має ся скликати, можуть трівати дуже коротко. Позаяк учасники конференциї не могли зложити обовязуючих заяв, постановлено д. 4 с. м. відбути нову конференцию. За той час учасники конференциї порозуміють ся з ширшими кругами поодиноких сторонництв“.

Президент думи, Ґучков, заявив одному з дневникарів, що побоює ся заворушень між радою державною а думою. Діяльність думи внаслідок безнастанних протестів ради державної не має вже ніякого значіня. Та й партиї радикальні перешкаджають в працях думи а причиною того єсть, що партиї ті оглядають ся на нові вибори і хотїли би позискати „улицю“. Найблизша проґрама думи звучить: асанация Петербурга, поборюване пиятства, буджет, обезпечене робітників і автономія польских міст.

З Петербурга доносять: Громади студентів переходили вчера улицями міста і устроювали великі демонстрациї. Прибула також

10)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

Годинник на двірци показує, що вже пора до відїзду і ведучий льокомотиву машиніст стоїть вже при машинї готов кождї хвилї пустити єї в рух. Одну руку поклав на важничку (підойму) від машини а другу на свиставку та жде, коли кондуктор ведучий поїзд, оитой чоловічок, що ходить по перонї з червоною торбинкою, дасть своєю свиставочкою три рази знак до відїзду. Але тому байдуже про дорогий час, бо хоче прислужити ся публицї, ще кількох подорожних спізнило ся і біжать до поїзду, а він не хотїв би їх лишити. Заким они повсїдали, вказівка на годиннику все ще стояла на тім самім місци і кондуктор дав знак машиністї до відїзду, але в тій хвили вже й вказівка перескочила одну мінуту, значить ся, поїзд спізнив ся вже о одну мінуту на шкоду машиніста.

Але той не довго гнівав ся, лиш рушив важничками до гори і з комина машини бухнула два рази біла пара, то ніби огненний кінь засопів і зачинає рушати ся, але й в сій хвили зараз норовить ся. Поїзд тяжкий і машина не так легко може єго рушити, а що шини вохкі і ховскі, то колеса ховзають ся по них і замість котити ся по шинах, обертають ся лиш на місци. Машиніст то видить і в тій хвили старає ся тому зарадити. В тій хвили замикає він пару, а коли колеса успокоїли ся, він ловить за ручку від посипача. В тій хвили з чотирогранної бляшаної скринки на самій серединї кітла зачинає сипати ся в двох рур пісок на шини перед самі великі колеса льокомотиви. Тепер вже колеса не совгають ся і поїзд зачинає скорше їхати. Але на жаль при тім сильнім потяганю і кількаразовім розгоні виходить богато пари. По кількох мінутах показує манометер вже лиш тиснене 9 атмосфер або 9 кільоґрамів на один квадр. центиметр. При тім ще й води в кітлї зробило ся мало, а в скляннїй рурцї, котра показує стан води в кітлї, ледви ще єї трохи видко, отже може котел легко знищити ся. Правда, можна би з тендера напустити води до кітла, але знов в тім біда, що зменшить ся тиснене пари і треба буде поволїйше їхати.

Отже що робити? Треба брати ся до огню і аж тепер розпочинає ся тяжка служба, така тяжка, о якій тим, що сплять вигідно у вагонах, навіть і не снить ся. Тепер треба накидати під котел лопатою великої маси вугля, котре везе льокомотива за собою на тендері, купу може на півтора хлопа високу. Тим вуглем, яке тепер машина зїдає, могла би мала родина через цїлу зиму топити. Огонь роздуває тепер раз по раз пара, яка виходить з працюючих цилїндрів по боках і вугле небавком так розжарить ся, що аж біле стане.

Коли тепер топник отворить дверцї, то не видко вже розжареного вугля, не видко стін, не видко й полуміни, лиш одну блискучу площу а в горі на хмарі пари, що летить взад поза поїзд, робить ся луна мов би від якої пожежі на небі.

Горяч, яка тепер виходить від огню при отвертих дверцях, єсть так велика, що не можна наставити руки навіть на метер далеко до тої печи, бо можна би собі єї добре попечи. Але топник зі своїм довгим гаком до розгортаня мусить нераз таки близько огню сягнути рукою. Але буває нераз так, що хоч топник і машиніст разом працюють і один другому помагають, то таки поїзд опізняє ся. Що тут робити? Машиністі аж піт на чоло виступає. Він кляв би, коби то що помогло, але коли нема иншої ради, то він спільно з топником бересь до роботи і лиш від часу до часу вигляне, чи не видко де якого сиґнала. Але грань від печи і порох з вугля так ослабили єго очи, що він ледви ще може щось розпізнати. От видить якесь сиґналове сьвітло. Але чи оно червоне чи зелене, не годен розпізнати, бо єму від того, що дивив ся на грань під кітлом, мінить ся в очах і видить всілякі краски перед собою. Може тепер вже треба єму гальмувати? Як загальмує, то ще більше опізнить ся а остаточно може то таки зелене сьвітло і гальмував би без потреби. З другої сторони знов побоює ся, що коли то червоне сьвітло, то в послїдній хвили не буде міг поїзд здержати і готово ще прийти до якогось нещастя. Звичайно знає він свій шлях, але тепер серед мраки не годен розпізнати, куди він їде.

Та й правда, тепер обманув ся, бо не за-

велика скількість студентів поїздами з ріжних ґуберний і лагодять ся великі демонстрациї. Також з Одеси надходять вісти о великих демонстрациях студентских. Куратор одеского округа наукового задивляє ся на ситуацию дуже песимістично і заявив одному дневникареви що слідує: Маю таке чувство, як колиб я стояв на бочці піску. Я приготовлений кождої хвилї на замах.

До берлиньского „Local-Anzeig." доносять з Петербурга, що члени ради державної одержали оногди мемориял правительственний о плянах будови зелїзниці перско-індийскої. В мемориялї тім обговорює ся 5 проєктів. Один проєктує получене дорогою на Константинополь а чотири инші виключно лиш через Росию. Найдогіднїйшим з тих чотирох проєктів єсть предложене поведеня зелїзниці через Баку. Кошти будови обчислено на 220 міліонів рублів.

Ситуация в Портуґалії мимо всяких заперечень здаєсь таки бути грізна. Вісти наспівші з Лїсбони до Льондону кажуть, що там запанувало велике заворушене. Горожани чужих держав вивішують стяги держав, до котрих належать, щоби в той спосіб охоронити ся від нападу товпи. Однак не сказано в тих вістях, хто викликує в Лїсбонї ті заворушеня: чи товпа розлючена на монархістів, чи підбунтована монархістами против републиканьского правительства.

З Мадриду доносять: Власти в Монсао на портуґальскій граници придержали два самоїзди з набором карабінів. Самоїзди ті старали ся переїхати через границю на портуґальску територию. Залогу в Валенса де Мінго на приказ правительства з Лїсбони сконсиґновано і стоїть готова до вимаршу на даний знак.

Новинки.

Львів, дня 4-го січня 1911

— **Стан здоровля Є. В. Цїсаря** був через цїлий вчерашний день зовсім нормальний з виїмкою малого катару. Монарх залагоджував зі звичайною точностию свою щоденну працю. Позаяк Цїсар наміряє взяти участь у великім двірскім балю, але потребує ще трохи випочинку, то баль назначений на 10 с. м. відложено до 16 с. м.

— **Іменованя.** Станиславівский староста Прокопчиц іменований дїйстним радником Двору. — Президент ґалицкої дирекциї почт і телеграфів іменував почтмайстрами ад'юнктів: Людв. Ющиньского в Васильківцях, Дан. Мороза у Водниках, Мар. Верещака в Родатичах і переніс почтмайстрів: А. Керник з Водник до Болеслава, Зигм. Остерзецера з Васильковець до Роздолу і Льва Бернарда з Родатич до Войнича.

— **Іспити кваліфікацийні** на учителів шкіл народних перед львівскою комісиєю іспитовою розпічнуть ся дня 9 лютого с. р. Поданя заосмотрені в приписані документи треба вносити до 31 с. м.

— **Львівский Руск. Народ. Театр в Стрию** під дирекциєю Йосифа Стадника.

В четвер, дня 5 січня другий раз: „Міра Ефрос" штука з жидівского житя Я. Ґордіна.

В суботу, дня 7 січня: „Жидівка" опера Галєвія. Гостинний вистун Ф. Лопатиньскої.

— **„Будучність"** товариство для промислу і продажі виробів паперових в Тернополи. Під такою фірмою вписав тернопільский суд окружний яко торговельний до реєстру товариство з обмеженою порукою, котре ставить собі за цїль сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробуту через: а) провадженє фабрики паперових виробів, туток, паперців, пуделок, як рівнож споріднених з тим промислом галузий, удержуванє складів тих товарів, провадженє ними торговлї і закладанє в ріжних місцевостях Ґаличини відповідних до тої цїли закладів вкінци посередничене в перепродажи тих продуктів; б) приниманє капіталів до обороту за условленим опроцентованєм в хосен членів, в) удїлюванє лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу. Заряд товариства зложений зі слїдуючих членів: 1) Евген Билиньский, властитель реальности в Збаражи; 2) Кость Редчук, властитель реальности в Збаражи; 3) Іван Боднар, ц. к. професор семинариї учительскої в Тернополи. Порука членів є обмежена, кождий член відповідає за зобовязаня стоваришеня своїм удїлом і дальшою квотою до триразової висоти заявленого удїлу.

— **Загальні збори** Тов. ім. сьв. Павла у Львові відбули ся дня 8 грудня при участи 137 членів. Читану службу Божу відслужив о. прелат Дольницкий, почім відспівано парастас при співучасти хору питомцїв. Привитав збори о. митрат Білецкий. Збори були дуже живі. На них запротестовано против промови римского посадника Натана, против загарбаня „Народним Домом" церкви та Інститута Сестер Василиянок, здвигнених складками і жертвами цїлого народу. Збори завважали, що заходить конечна потреба орґанїзациї духовеньства в деканальних кружках, щоби боронити нарід перед атеїзмом, схизмою і нагінкою на рускій обряд. Рівнож піднесено потребу веденя пляновоі і на християньских основах опертої роботи, просьвітної, економічної і суспільної. Порішено приступити до основаня християньскої, видавничої спілки, до вишколеня кольпортерів, до подбаня про самостійних репортерів в европейскій пресї, до зладженя спису добрих книжок для народа. Рівнож ухвалили збори звернути ся до Ординариятів о авторизованє молитов на народній мові і о дозвіл, щоби в день сьв. Йосафата вільно було збирати складки на цїли товариства сьв. Павла. Головою товариства вибрано о.сов. Гузара, єго заступником о. дра Боцяна, членами видїлу: оо. Будку, Лежогубского, Лопатиньского, Лужницкого, Щепанюка, дра Яремка а заступниками оо. Лиска, Новосада і Яновича.

— **Американьскі Русини в честь Шевченка.** З приводу надходячих 50-их роковин смерти Тараса Шевченка в Ню-Йорку завязав ся комітет, що постановив зібрати відповідний капітал і з того капіталу утворити стипендийний фонд ім. Шевченка для незасібних учеників в „старім" краю. Капітал надіє ся комітет зібрати даванєм концертів в честь Шевченка по цїлій американьскій Руси. Весь чистий дохід з тих концертів буде посилати ся на руки сего комітету а сей при кінци року, евентуально по відсьвяткованю Шевченкових роковин в кождій місцевости, пішле всю призбирану квоту разом з фондацийним актом до „Наук. тов. ім. Шевченка" у Львові. Комітет складає ся з 15 членів, між иншими з Осипа Стеткевича, редактора „Свободи" як голови, Петра Яреми, касєра, Антона Цурковского секретаря, оо. Н. Підгорецкого і Н. Понятишина, А. Геля і инших. На концерти в Ню Йорку і инних більших містах постановлено запросити найвизначнїйших Американцїв, щоб і чужинцїв познакомити з найбільшим українським поетом а рівночасно дати їм нагоду пізнати нашу пісню. Діриґентуру всїх вокальних точок обняв п. А. Геля.

— **Памятник Квітки-Основяненка в Харкові.** Два роки тому назад ухвалила рада міста Харкова поставити на Мироносицкій площі погруде нашого письменника і громадского діяча, Гр. Квітки-Основяненка і на ту цїль призначила доси двічи по 3.000 карб. Тепер радні міста М. Сумцов, М. Міхньовский, Д. Багалїй, І. Кумнич, В. Пономаренко, Г. Стрижевский та В. Галицкий звернули ся до міскої ради з внесенєм: 1. щоби памятник поставлено в видї статуї а не погруда, 2. щоби памятникови, особливо на підставі, надано український стиль і орнамент, 3. щоби в буджет міских видатків і на дальших два роки вставлено по 3.000 карб. що року і 4. щоби засновано з рамени міскої ради окремий комітет, який збирав би гроші на збудованє памятника і обміркував

їхав ще так далеко, як єму здавало ся; якраз переїзджає тепер через гостинець а то біла лїхтарня будника показувала єму здалека нїби тілько всїляких красок. Але тепер дальше па переді таки вже видить виразно червоне сьвітло. То сиґнал! Значить, треба станути. Зараз відставляє пару і ловить за малу ручку від гальми, на котрій, так сказати би, висить цїлий поїзд. Ще мала хвилинка а коло колїс зашуміло і поїзд станув. Подорожні повиставляли голови крізь вікна а дехто з них здивований питає кондуктора, длячого поїзд стає тут в поли. Їм то може не подобаєсь, але тим на переді, на льокомотиві, то дуже на руку, бо котел, з котрого не випускають пари, набирає знов сили і їде дальше повною парою.

Аж ось блисло щось серед мраки, але тепер вже не червонїє ся, лиш зеленїє ся якесь сьвітло. Машина свиснула і нічний поїзд з осьвітленими вікнами суне ся поволи дальше. Але тих людий на льокомотиві бере ся розпука. Они знають, що ся машина робить звичайно добру пару. Що се такого стало ся нинї? Аж ось машиністї впало щось на гадку. Серед повного руху вилазить він крізь дверцї на переді, в тім місци, що призначене для машиністa, і їде по вузкій блясї довкола кітла. Міг би дуже легко посовгнути ся і впасти, але він держить ся міцно тих зелїзних прутів, що ідуть вздовж кітла. Тимчасом топник стоїть на єго місци і розглядає ся по шляху та за сиґналами.

Нараз крикнув до машиніста: Уважайте! — Він побачив поїзд, що надходить з противної сторони а котрого машиніст, що стоїть з боку, міг би недобачити. Але вже й той поїзд переїхав а наш машиніст все ще порає ся там наперeдi, аж на конець з прижмуреними очима — бо вітер дує єму сильно в очи — видобув ся таки перед сам котел, аж там, де з переду сьвітять ся обі лїхтариї. І дїйстно так єсть, як того він здогадував ся: з переду на кітлі є малі круглі дверцї з колїсцятком до крученя рукою па серединї; они не добре примкнені і так крізь них заходить студений воздух аж до огнища і через то не можна котел добре огріти. Покрутив кілька разів тим колїсцятком, примкнув дверцї добре і так усунув перешкоду.

По сїм видко зараз, що пара лїпше добуває ся з води і машиніст може тепер прискорити їзду навіть так, як того єму не вільно. Тепер вже котить ся поїзд і гуркотить так, що машиніст, коли хоче щось топникови сказати, мусить єму таки до уха кричати а подорожні у ваґонах аж дивують ся, чого ними так підкидає.

Дивне то чувство бере ся чоловіка, коли серед ночи їде на машинї поспішного поїзду. Чоловік з повним довірєм здає ся на свою судьбу і анї не подумає, що не вдіяв би нїчого против неї. Найгірше то, що не можна рішучо видїти того, куди їде ся. Перед очима має ся страшенну пітьму, котру лїхтарні машини лиш на кілька метрів розяснюють і заким чоловік ще собі подумав, знайде ся вже десять разів так далеко в тій пітьмі як хвильку перед тим міг видїти. З дальших за льокомотивою ваґонів не має ся вже того враженя, бо можна оком дальше сягнути в пітьму. А то ще й машина сопить, гудить і гуркотить і нїби рве ся в ту пітьму. Коли же дивити ся з боку на таку переїзджаючу машину з єї сьвітячими очима, то має ся таке враженє, як колиб попри нас пересувала ся таки дїйстно якась жива страшна потвора.

Але наконець машиніст добачив сиґнал, котрий каже єму, що він доїзджає вже до головної стациї, де має станути. Він ловить тодї за важничку від пари, замикає пару і поїзд котить ся тепер власним розгоном що раз поволїйше, аж на конець заїзджає перед перон двірця. В сїй хвили машиніст пускає в рух воздушну гальму і поїзд стає в одній хвили.

Людем, що тепер повисїдали з поспішного поїзду, байдуже, кілько там на льокомотиві намучили ся і напрацювали ся машиніст і топник. Они ще лютять ся і нарікають, що ними страшенно натрясло, що їхали чогось поволи і що поїзд без потреби ставав кілька разів в поли. То машиніст всему винуватий і здалось би зробити на него донесенє до дирекциї.

(Дальше буде).

би та порішував всякі питаня, сполучені зі справою памятника.

— **Дрібні вісти.** На шляхах коломийских зелізниць Коломия-Печеніжин і Надвірняньске передмістє-Дядьківці рух, застановлений з причини снігових заметелий, заведено з днем 3-го січня на ново.— В Перемишли відбуде ся дня 19 с. м. о 9 год. рано в товарових маґазинах на тамошній стациї зелізничій лїцитация невідобраних товарів. — До складу скір В. Бекмана при ул. Каміньского ч. 6 вломили ся тамтої ночи злодії і вкрали 200 верхів до черевиків і инші товари вартости 4000 кор. — В уряді почтовім в Станиславові викрито крадіж грошевого листа на суму 1055 кор. висланого зі Стрия. — Молодого сернюка зловив на своїм подвірю у Львові при ул. Замковій ч. 11, Еману̂їл Мас. — З помешканя жени директора школи виділової, п. Анґелї Пержхаловоі вкрадено банкнот на сто корон. — Якась елеґантна дама вкрадає ся у Львові по склепах і вимагає від купців всілякі товари, а знов якісь волоцюги перебрані за студентів ходять по домах та збирають складки нїби то на польске товариство „Школи людової“.

— **З царства злодіїв.** З Петербурга доносять, що ревізия на сибірских зелізницях вже скінчена і виказала величезні крадежі спроневіреня і продайність російских чиновників (урядників). Сенатор Глїчиньский, який переводив ревізию, одержав не менше, ні більше лиш девятнайцять тисячів скарг на перекупство і надужитя зелізничих функціонарів. Стверджено, що урядники украли поверх 22 міліонів рублів. Шкоди, які державний скарб поніс наслідком продайности та инших надужить, не дадуть ся обчислити. Ревізия ствердила, що висші урядники висилали часто великі посилки без ніяких документів та квітів. Інжинїри вписували давно померших людий як робітників і побирали за них „зарібки“. На малих стациях діяли ся найбільші надужитя, а часто лучало ся таке, що начальники стаций і контрольори окрадали ваґони. Фальшоване фрахтів було найбільше розповсюдненим способом „побічного зарібку“ урядників. В копальнях вугля, які положені вздовж зелізниці, сконфіскувано всі книжки, бо они містять найбільше доказів продайности урядників.

— **З судової салї.** Процес о. Давидяка против Шуста, Ґецева і тов. о обиду чести, котрий несподівано прибирає щораз більші розміри і закінчить ся мабуть аж по сьвятах, набирає як що до самого предмету так і що до осіб в нім виступаючих чи то яко обжаловані, чи яко сьвідки, що раз більшої сензациї і кидає ярке сьвітло не лиш на саму господарку др. Дудикевича в коломийскій Самопомощи і других інституциях, які попали ся в его руки, але також і на деякі особи виступаючі в сім процесі. Процес сей можна зовсім справедливо назвати скандальним і він кидає як не може бути лїпше ярке сьвітло на тих людців, що наймили ся ширити серед нашого темного селяньства ідею якогось русофільства. Вельми характеристичне єсть то, що в процесі виступає 74-лїтний сьвященик, о. Мардарович, і мимо присяги говорить очевидну неправду.

Оногди назвав він зізнаня радника Лісковацкого „подлою ложею“ а вчера пригадав собі, що п. Лісковацкий таки щось оповідав ему в каварни, бо „хотів его суґґестіонувати“ (виповити щось в него). Коли же предсідатель спитав его, длячого він давнійше того не сказав, то о. Мардарович відповів, що один з радників „крикнув“ на него і він „перепудив ся“. Вчера по полудни виступив яко сьвідок адвокат др. Юрченко і аж він представив в правдивім сьвітлї господарку дра Дудикевича в „Самопомощи“. Але о тім розкажемо иншим разом.

Телєґрами.

Краків 4 січня. Розбишаки розбили на приходстві в Дзедзіцах касу і забрали з неї 6000 корон. Сьвященик жиє ще, але рани суть дуже тяжкі і зранений мабуть умре.

Краків 4 січня. До тутешної дирекциї полїциї наспіла минулої ночи слідуюча вість: Дзедзіце: Трох опришків впало вчера по 4 год. по полудни на приходство в Дзедзіцах і убили о. Матошка, латиньского сьвященика. Злочинці ограбили парохію; розмірів рабунку доси не стверджено. Злочинці втекли зелізницею імовірно до Галичини. Два з них суть високого росту а один низького. Убрані були в чорні пальта. Мабуть суть то російскі піддані.

Відень 4 січня. Є. Вел. Цїсар перебув ніч добре і спав без перерви. Встав о звичайній порі. Хрипка значно менша, катар ще єсть, але треба сподівати ся, що за кілька днів зовсім уступить.

Петербург 4 січня. На засіданю членів крайної правиці заявив Пуришкевич, що на случай, коли би в слідуючім році проявили ся студентскі розрухи, то правительство буде ділати з безвзглядною строгостию.

Константинополь 4 січня. Зачувати, що італїяньский амбасадор поробить знов кроки у Порти з причини безнастанних трудностий, на які мимо иних увірень Порти стрічають італїяньскі горожани в набуваню ґрунтів в Триполісї і Бенґасї.

Цїна збіжа у Львові.

дня 3-го січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	10·70
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	8·—	„	8·30
Бобик	7·60	„	7·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	110·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	38·—	„	42·—

Надіслане.

— **Найгарнїйшими дарунками для дітий** і шкільної молодїжи на сьв. Николая, Різдво і Новий Рік — се звістні зі своєї дешевости, гарного, добірного змісту видання Руского Тов—а Педагоґічного. Купуючи свої рідні видання, учимо наших дітий любити все, що своє, крім того сповняємо народний обовязок, бо гроші одержані з видавництв йдуть на удержане шкіл Р. Т. П. Просимо спішити з замовленями випрост до канцеляриї Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 можливо як найскорше, бо замовленя роблені в послїдній хвили не може канцелярия як слід виконати. Головно позволимо собі звернути увагу на ілюстровані книжочки для дітий в вїцї від 2—10 року житя, які суть дуже дешеві і суть правдивою утїхою для дітий. Для старших знова, для читалень і иньших Товариств крім гарних, добірних до змісту і віку читача книжок, постарало ся Р. Т. П. о приємну забаву „Подорож довкола землї“ по цїні 1·50 К за примірник. Се, що в протягу одного місяця розійшло ся поверх 300 примірників сеї забави, говорить само за себе о давно відчуваній потребі такого видавництва. На сьв. Николая купуйте Тати і Мами своїм чемним дітям місто всяких витребеньок, книжки Руского Тов-а Педагоґічного а зробите тим дитині приємність і поможете своїй Інституциї. Спішіть ся з замовленями які полагоджує ся відворотною почтою.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні І. В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).